

„Danskere“

ET NYHEDS- OG OPBYGGELSES-
BLAD FOR DET DANSKE
FOLK I AMERIKA,
udgivet af
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska.

„Danskere“ udkommer Onsdag i hver Uge.
Pris pr. Aargang:
De Forenede Stater \$2.00. Udlandet \$2.50

Bladet betales i Forskud.
Bestilling, Betaling, Adresseforandring
etc. med Undtagelse af Bidrag til
Bladets Indhold adresseres
DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE,
Blair, Nebraska.

Alle Bidrag til Bladets Indhold —
Korrespondancer, Afhandlinger og andre
artikler — sendes til dets Redaktør:
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second
class matter.

Acceptance for Mailing at special
rate of postage, provided for in Sec-
tion 1103, Act of Oct. 3, 1917, author-
ized on July 8, 1918.

I Tilfælde af, Bladet ikke modtages
regelmæssigt, bedes man klage til det
stedlige Postkontor. Skulde dette ikke
hjælpe, bedes man henvende sig til „Dan-
skere“'s Kontor.

Advertising rates made known upon
application.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gavnlig Støtte.

Børnene skal kunne modtage reli-
giøs Undervisning, som de forskel-
lige religiøse Samfund maa sørge for
at give. Dr. Wenner siger, at noget
over 30 Byer i Landet har paa en eller
anden Maade aabnet Adgang til at med-
dele Børnene Religionsundervisning
paa Ugedage.

**Afhjælpning af Præstemang-
len.** En kvindelig Indsender i
„Luth. Kirkeherzeitung“ gør op-
mærksom paa, at man beskæftiger
sig meget med Spørgsmaalet:
„Hvordan kan vi faa flere unge
Mænd til vore Præsteskoler? Hun
henstiller saa som et Middel at
bringe Sagen paa Bane i Kvindefore-
ninger; thi det kommer saa meget
an paa, at man beskæftiger sig med
Børnene opdragelse i den rette kriste-
lige Aand, og at Opdragerne har
Hjertetag og Mod saaledes, at de
gerne ser en Søn gaa ind i Kirkens
Tjeneste. Hun mener ogsaa, at om
der inden for en Menighed findes en
Menighed findes en from og be-
gavet Yngling, som burde udannes
til Præst, men ikke selv kan bekoste
sin Uddannelse, da burde Præsten
lægge den Sag frem for Kvindefore-
ningerne i sit Kald, og disse paatage
sig Udgifterne ved den unge Mands
Skolegang.

Stor Gave til Santalmissionen.
Følgende meddeler vi efter
„Santalmissionæren“: „Fra Danmark
meddeles, at Enkefru Anna Dahl af
Fredriksberg har ved sin Død, som
indtraf i Marts Maaned, skænket
Santalmissionen den Villa, som hun
og hendes tidligere afdøde Mand, In-
geniør Chr. Dahl, ejede, til Benyt-
telse af Santalmissionen som Bolig
for Missionærerne, naar de er hjem-
me paa Besøg. — Villan har tre
Lejligheder, hvoraf de to er udlejet,
saa Driften af Huset ikke bliver nogen
større Udgift for Missionen. Den ene
af Lejlighederne skal da benyttes
som Bolig for Missionærfamilier, som
er hjemme. — Denne Gave siges at
være den største, som endnu er skænket
af en enkelt i Danmark.“

**Den halve Million til
Skolen.**

Komiteen, som Aarsmødet valgte
til at subscribere og indsamle en halv
Million Dollars til vore Skole, holdt
Møde og arbejdede her Tirsdag og
Onsdag i sidste Uge, og Dsk.s Redaktør
bødes velkommen som „Reporter“.

Det var Aarsmødet, der højtideligt
for Guds Ansigt besluttede, at Den
forenede danske evangelisk-lutherske
Kirke vilde fortsætte et selvstændigt
kristeligt Arbejde, og for at muliggøre
et saadant Arbejde under nærværende
Forhold besluttede det tillige at sætte
sin Skole, Dana College og Trinitatis
Seminarium, i formaalstjenlig Stand
og med det for Øje at samle \$500,000
til Byggefond og Lærerlønsfond.

Bestlutningen er fattet, Maalet
er sat! Det gælder om at realisere
Bestlutningen og naa Maalet.

Komiteens Medlemmer betragter
sig som Samfundets Tjenere, Valgte
af Aarsmødet til at udføre et overord-
entligt vigtigt Arbejde. De er fast
besluttede paa, at dette Arbejde skal
gøres, at Maalet skal naas.

Det staar dem klart, at det er en
stor Samfundssag, de er sat i Spidsen
for, men de mener, at Opgaven dog
ikke er større eller vanskeligere, end
den baade kan og skal løses. De vil
gøre alt i deres Magt for, at det sker.

Vi kan meddele Læserne, at det
ikke er saadan løst hen, Komiteen
mener, at Opgaven kan løses. Den
har oredentlig „surveyed the field“,
gjort Overslag over Samfundets
Ydeevne, og paa saadant Overslag er
dens Ovenbevisning om, at Maalet kan

naas, grundet. Og lad os tilføje,
at den nævnte „survey“ vil blive
fulgt af en grundig og omfattende
„cavass“ saa hurtigt som det kan
lade sig gøre.

Men Komiteen er ogsaa overbevist
om, at den ikke selv kan løse Opgaven.
De, der har valgt den, og for Resten
alle dem, de repræsenterede, ja alle
Samfundets Menigheder og enkelte
Medlemmer, maa tage fat med den.

Enhver bør sige til sig selv:
Beslutningen er fattet af Samfundets
højeste Myndighed og Repræsentation
i den Ovenbevisning, at det, som
Bestlutningen sigter paa, er nødvendigt
for det Arbejde i og for Guds Rige,
der er betroet os som Samfund, og
den bør virkeliggøres.

Lad os tage fat paa, som en lille
Forberedelse at synge paa de kendte
Strofer fra „Sange-ren“:

„Alle hjælpe, ingen svige,
Enhjørighed gør stærk;
Kommer fattige og rige,
Fremmer Herrens Værk.“

Det var saa blot en lille Meddelelse
om, at Komiteen faktisk har taget fat,
og hvad Menighederne kan vente af den.
Den vil saa nok selv lade høre
nærmere fra sig i en ikke fjern
Fremtid.

Lad os være loyale.

Det var forleden, jeg havde Besøg
af en Embedsbroder. „Lutheran World
Service Campaign Report“ var nylig
modtaget, og Samtalen faldt naturligt
paa dette Emne. Det var sørgeligt,
at mindre end en Trediedel af Menig-
heder, tilhørende N. L. C. havde
rapporteret. Skulde Maalet naas!

„Des naas ikke den Gang,“ paastod
Broderen. Jeg gjorde saa opmærksom
paa, at gennemsnitlig havde de, der
havde rapporteret, givet mere end
deres „Quota“, og at dette særlig var
Tilfældet med dem af vort Samfund,
som havde indberettet.

Det er jo glædeligt, mente Broderen,
men Sagen er den, at det Faktum,
at saa faa har indberettet, det er Udtryk
for, at de andre inder har gjort, og
mange vil intet gøre.

Og saa fortalte han særlig et Eksempel
paa, hvorledes een af vore Præster
havde kaldt imod Sagen og bl. a. kaldt
N. L. C.s Arbejde for denne Sag „tysk
Propaganda“, og man var bestemt
imod, at Tyskerne skulde have sin
Del af det, Council har sat sig som
Maal at indsamle.

Det er længe siden, at noget har
gjort mig saa ondt som dette gjorde
mig. Hidtil havde jeg haabet, at vor
Kirke nok skulde vise sig loyal og yde
sin Del. Skal dette Haab beskaemmes?

Man mene for øvrigt, hvad enhver
mene kan om National Lutheran Council,
saa er jeg ikke bange for at sige, at
denne Association af Lutheranere i
Amerika har taget sig for at gøre i
Retning af Barmhjertighedsarbejde,
det er et af de største og skønneste
Trosfrugter, vor lutherske Kirke har
baaret i min Levetid, og jeg er glad
ved og føler mig berettiget stolt af, at
vi som Samfund kom med i denne
Association.

Og saa den Anke, at Tyskerne ogsaa
skal faa Hjælp! Hvem vil komme frem
aaenlyst og være den bekendt! For
Resten — om nogen skulde føle Had
til Tyskerne fra Krigen mod vort
Fædreland i 1864, saa var jeg vist
saa nær til det som nogen. Men hvor
kan en Kristen bære Had!

Men hør nu — skønt jeg ikke har
Tal ved Haanden som Bevismateriale,
saa ved jeg, og saa kan enhver med
lidt Omtanke sige sig selv to Ting:
1) at et stort og overvejende Flertal
af dem, der udgør N. L. C. er af tysk
Afstammning, og 2) at ligeledes et
stort Flertal af Trossøskende, som
lider Nød, er Tyskere.

Skulde da Lutheranerne her i
Landet af tysk Stamme ikke have
Lov til at være med at støtte deres
blodsbeslagtede nødlidende Trossø-
skende i Europa?

Paa Mødet i Chicago, hvor jeg var
til Stede, blev der ved Lejlighed
oplyst, at der var nogle, som ønskede
at „designate“ deres Gave; men det
blev deroverfor hævdet, at ingen Gave
burde „designate“; det burde overlades
til N. L. C.s Bestyrelse samvittigheds-
fuldt at udele af det, der indkom,
efter som den fandt Nøden og Tran-
gen blandt Trossøskende i de forskellige
Lande.

Om nogen Menighed eller Præst
endelig ikke vil være med at hjælpe
lidende Trossøskende i deres Nød,
vis saa dog alligevel Mod og Hensyns-
fuldhed nok mod Sagen og mod N. L. C.
til at indberette dette, saa Councils
Bestyrelse kan vide, hvem der er med
og hvem ikke.

Jeg vil slutte med Frøelers Ord:
„Men jeg siger eder: Elsker eders
Fjender, velsigner dem, som forbander
eder, gør dem godt, som hade eder, og
beder for dem, som krænke eder og
forfølge eder, for at I maa vinde eders
Faders Børn, som er i Himlene; thi
han lader sin Sol opga over onde og
gode og lader regne over retfærdige og
uretfærdige. Thi dersom I elske dem,
som elske eder, hvad Løn have I da?
Gør ikke ogsaa Tolderne det samme.
Og dersom I hilse eders Brødre alene,
hvad stort gøre I da? Gør ikke ogsaa
Hedningerne det samme?“

De, der ikke vil være med at gøre
vel imod Fjender, dem stiller vor Herre
Jesus i Klasse med Toldere og Hedninger.
Gid dette Ord ikke rammer mange
iblandt os! Lad os være loyale imod
N. L. C. Det er en gudvelbehagelig
Sag, der arbejdes for. Lad os vogte os,
at vi ikke mister en rig Velsignelse
ved ikke at være med.

A. M. Andersen

Det nye Blad.

Ved Direktionsmødet i Blair forleden
blev det paalagt Sekretæren at iværksætte
en Konkurrence for Navn til det nye
Samfundsblad, som ifølge Aarsmødets
Bestemmelse skal udgives fra 1. Januar,
1921, i Stedet for „Danskere“ og „Kirke-
bladet“. Enhver, som mener at have
fundet et passende Navn til dette
Blad, bedes sende samme til undertegnede
inden 1. September. Premie \$5.00.

Til Vejledning for dem, som vil
være med i denne Konkurrence, saa vel
som for alle, der har Interesse for
Bladet, meddeles følgende Plan, som
Direktionen foreløbig har udarbejdet
angaaende Bladets Indhold:

1. Koneis Meddelelse af Nyheder af
almen Interesse (fra vort eget Land,
fra Danmark, fra den øvrige Verden).

2. Kirkelige Nyheder (Vort eget
Samfund, den lutherske Kirke i Almindel-
lighed, Missionen).

3. Saglig Drøftelse af Sager i vort
Samfunds Interesse.

4. Ophygelse (Kort Prædikener,
Betragtninger, Træk fra Livet).

Dette Udkast kan selvfølgelig udvides
og omformes, en god og dygtig Redaktør
maa jo have Frihed til at ordne Stoffet
efter eget Skøn. Men Direktionen har
tænt sig ovenstaaende som Hovedtræk
for Bladets Indhold.

Bladet bliver i Magasinformat i
Lighed med „Lutheraneren“. Det bliver
16 sidigt, og Prisen sættes til \$2.00
aarlige.

Vi vilde meget bede dem, hvis
Subskription paa Danskere eller Kirke-
bladet udløber, at forny deres Abonnement
straks. I vil saaledes blive tilsendt disse
Blade indtil 1. Januar, 1921, og derefter
det nye. Vi venter, at Samfundets nye
Blad skal faa alle de Holdere, som begge de

gamle har haft foruden et stort Antal
nye
James C. Peterson,
Sekretær for Dan. Luth. Publ. House
Direktion.

**Lutheranernes Bidrag til
Krigen.**

„National Lutheran Commission for
Soldiers and Sailors' Welfare“ har nylig
udgivet Rapport i Bogform over sin Virk-
somhed under Krigen. Af denne Rapport
skal vi meddele flere interessante Tal.

Den lutherske Kirke her i Landet,
som omfattes i denne Rapport, havde
alt i alt 209,609 Mænd i Landets Tjeneste
under Verdenskrigen. Det er over 8 pCt.
af dens konfirmerede Medlemmer
(communicants).

Det interessante ved dette Tal frem-
gaar ved Sammenligning mellem det og
Landets Bidrag i det hele taget, hvilket
var mindre end 4 pCt. af Befolkningen.

Af de nævnte 209,609 faldt 1870
paa Slagmarken; det er henimod 9 ud af
hvert Tusinde gennemsnitlig eller noget
mindre end 1 pCt.

Men det er langt fra hele Tallet.
2,410 døde, mens de var i Tjenesten,
og 4,866 blev saaret i den korte Tid,
vi deltog i Krigen.

Ifølge Kasserer Eilerts Rapport havde
Kommissionen en Indtægt af \$1,363,362,
og den ubetalte \$1,049,742 — altsaa en
Balance tilbage i Kontanter og Værdi-
papirer af \$313,620.

Om Bidragene berettes der statsvis,
ikke samfundsvis. Pennsylvania er den
Stat, der har ydet mest, nemlig \$233,539.
Næst efter kommer Minnesota med
\$230,253, og Wisconsin kommer ind som
Nr. 3 med \$178,851. For øvrigt siger
Rapporten, at de fem midtvestre Stater —
Illinois, Minnesota, Wisconsin og de to
Dakotaer gav næsten Halvdel af hele
Welfare Fonden. Det er jo ogsaa disse,
der foruden Pennsylvania har den største
lutherske Befolkning. Hvorfor Iowa
ikke er taget med her, det forstaar vi
ikke, da denne Stat har flere lutherske
Menigheder end enten Illinois eller S. Dak.

I den nævnte Udgift af \$1,049,742
er indbefattet \$243,461, som Lutheran
Brotherhood brugte til Opførelse og
Vedligeholdelse af „Welfare Centres“ i
Lejre eller i Byer nær Lejre.

Kommissionen bestaar endnu for at
fortsætte Welfare-Arbejdet blandt de
betydelige Antal Lutheranere, der endnu
er i Tjenesten, saa der er ikke endnu
disponeret over Balancen i Kassen.
Hvad den virkelige og endelige Balance
bliver, det vil først senere kunne opgives

**Brugen af vort Lands
Sprog.**

Tal ikke utilbørligt derom.

Til ret Forstaaelse af følgende Bidrag
vil undertegnede gerne gøre opmærksom
paa, at jeg ikke tager noget radikalt
Standpunkt i det saakaldte Sprogspørgs-
maal. Naar Talen er om Liv og Død,
Lys og Mørke, vilde jeg gerne findes
at være helt paa Livets og Lysets Side,
selv om dette Stede skulde blive kaldt
radikalt. Men jeg vilde nødig tage saa
ensidig en Stilling til nogen Side i
Springsagen, at Guds Riges Fremgang
skulde hindres derved. Desuden lider jeg
af høre begge Sprog talt og kan ikke
være med til at tale lide om Brugen af
det ene for at fremhæve det andet. Og
jeg er vis paa, at det forholder sig
saaledes med over halvfemsindstyve
Procent af de unge i vort Samfund,
baade Præster og Lægløse. Taler nogen
uværdigt om det danske Sprog, saa
harmes vi, fordi det er vore Fædres
Maal, som ogsaa vi vil vedblive at
bruge, saalænge der er Folk i Landet,
der forstaar dette bedst.

James C. Peterson.

Tror, det er bedst indtil videre at
lukke Bladet for Behandling af denne
Sag og lade den drøftes blot lokalt.

Red.

Men tales der nedsettende om
Brugen af det engelske Sprog, er der
noget i os, der siger: nu røres der
ved dit eget Sprog; thi Amerika er
dit Fødeland.

Det er rigtigt, at det danske maa
være Hovedsproget i vort kirkelige
Arbejde i de fleste af vore Menighe-
der. Derfor er det ogsaa berettiget at
skrive derom. Men vi maa vogte os, at
vi ikke kommer til at føre utilbørlig
Tale om Brugen af vort eget Lands
Sprog. Ellers vil vi skade i Stedet
for at gavne den Sag, vi gør os til
Talsmand for.

I Danskere Nr. 29, Side 2, Spalte 2,
nederst, findes følgende Udtalelse af
Pastor I. M. Hansen angaaende Brugen
af det engelske Sprog her i Landet:
„Den engelske Frykter skal have Plads
paa Højsædet, og med hende træder
man i Dans; ja selv saadanne, som
ikke evner det, ser man at valse med
denne fine Dame. Man har forelsket sig
i hende, og vil gerne foremales med
hende, kan man blot faa det behø-
rige „Licence“ udstedt.“

**Mærk, den fine Dame, som man skal
vogte sig for at forelske sig i, det er
vort eget Lands Sprog.**

De anførte Ord kunde jo anvendes
ganske fortraffeligt paa dem, som i
sin Tid i Danmark prangede med det
Tyske, Franske eller Engelske. Men
at overføre slig Tale paa Amerika og
offentligt anvende den paa dette Lands
Nationalsprog er en hel anden Sag.
Det er uklogt:—

1. Af Hensyn til det nationale. Det
er let nok at skrive, som Past. I. M.
Hansen gør, efter at Krigen er forbi,
og der ikke er noget, der hedder
„Council of National Defense“. Men
vi maa ikke bilde os selv ind, at
„Forholdene er falden tilbage i de
vante Folder.“ Vi maa ikke glemme,
at der trods alle Regeringers smaa
og store Fejlgreb under Krigen
alligevel findes en amerikansk
Befolkning, der værner om Landets
Sprog som aldrig før og ikke vil
taale nogen utilbørlig Tale derom.

2. Det, der vækker Bitterhed og Mod-
stand iblandt Amerikanere, det er ikke
Brugen af de fremmede Sprog men
den Maade, hvorpaa man ofte, særlig i
tyske Kredse, taler om det amerikanske.
Hvorfor skulde vi Danske gøre os
skyldige deri? Det er min Ovenbevis-
ning saavel som mit Hjertes Ønske, at
vi kan vedblive i flere Slægtled at
prædike og udgive Litteratur i det
danske Sprog. Men enhver, der følger
med Tiden, har ogsaa en Følelse af,
at vi ganske snart kan berøve os selv
disse Goder ved vor egen Uforstandighed.

3. Ogsaa af Hensyn til vore kirkelige
Forhold er det uklogt saavel som uret-
færdigt at tale sarkastisk og nedset-
tende om dem, der begynder at bruge
det engelske Sprog efter Tid, Sted
og Evne. „Selv saadanne, som slet
ikke evner det, ser man at valse med
denne fine Dame.“ Hvem sigter disse
Ord til, anvendt paa vort Kirkesamfund?
Utvivlsomt til de ældre Præster, der
under Krigen og siden har begyndt
at tale Landets Sprog, eftersom Om-
stændighederne krævede det. Skulde
vi dølge disse Præster? Er det ikke
bedre at virke i sit Kald og møde de
naturlige Krav med de Evner, man
har, end at lægge sig selv paa Hylden?
Det vilde ikke være vanskeligt at
nævne over halvtredsindstyve ældre
Præster i Den forenede Kirke, som i
Dag staar og øver en vel-signet
Gerning væsentlig i det danske Sprog
uforstyret, fordi de ikke gjorde sig
stædige over for det vanskelige
Sprogspørgsmaal, men talte Landets
Sprog, som de bedst kunde, naar det
krævedes. Ogsaa her gælder det, at
det er mere Sindelaget end noget
andet, det kommer an paa.

James C. Peterson.

Tror, det er bedst indtil videre at
lukke Bladet for Behandling af denne
Sag og lade den drøftes blot lokalt.

Red.